

– контроль за новинами, що з'являються у засобах масової інформації (зокрема, у соціальних мережах та телеграм-каналах), виявлення фейкових новин, інформації, зміст якої може дестабілізувати ситуацію, а також розповсюджувачів такої інформації;

– виявлення випадків маніпуляцій з банківськими картковими рахунками;

5) підрозділи з протидії торгівлі людьми:

– виявлення випадків торгівлі людьми (громадянами України), що були незаконно вивезені з окупованих територій, та випадків їх незаконного переміщення на територію інших держав;

– виявлення випадків торгівлі дітьми, що були незаконно вивезені з окупованих територій, випадків їх незаконного переміщення на територію інших держав та випадків (або) спроб незаконного всиновлення іноземцями.

Варто зазначити, що вказані питання також мають знайти своє відображення під час здійснення підготовки здобувачів вищої освіти у закладах зі специфічними умовами навчання, тобто у змісті відповідних навчальних дисциплін вказані питання повинні обов'язково передбачені. Це у результаті дозволить забезпечити якісну підготовку майбутніх поліцейських до виконання покладених на них обов'язків не лише в мирний час, але й в умовах активних бойових дій.

Отримано 22.04.2022

УДК 351.74:37

БЕЗПАЛЬКО С. В.,

кандидат юридичних наук, начальник Головного управління Національної поліції в Івано-Франківській області;

 <https://orcid.org/0000-0003-2168-060X>;

ШАТРАВА С. О.,

доктор юридичних наук, професор, завідувач науково-дослідної лабораторії з проблем досудового розслідування Харківського національного університету внутрішніх справ;

 <https://orcid.org/0000-0002-7072-961X>;

КРІЦАК І. В.,

кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем досудового розслідування Харківського національного університету внутрішніх справ;

 <https://orcid.org/0000-0003-3530-4269>;

ДЕНИЩУК Д. Є.,

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем досудового розслідування Харківського національного університету внутрішніх справ;

 <https://orcid.org/0000-0002-0285-8831>

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ПРАВООХОРОННИХ КАДРІВ ІЗ ЛАВ КУРСАНТСЬКО-СТУДЕНТСЬКОГО СЕРЕДОВИЩА: ЛІДЕРСЬКІ ЯКОСТІ ТА ХАРИЗМА МОЛОДІ

Щодо якості вищої освіти в Україні та світі на прикладі підготовки кадрів для правоохоронної сфери. Проаналізувавши стан вищої освіти і професійної підготовки працівників в Україні та світі, можна стверджувати, що в нашій країні спостерігається

дисонанс у збільшенні працівників з вищою освітою та якістю освіти. В рейтингу країн світу ми займаємо 13 позицію, що наближає нас до країн-лідерів, але, на жаль, це тільки кількісний показник; за рівнем якості системи освіти Україна знаходиться на 72 позиції. Це пояснюється тим, що вищу освіту прагне отримати кожен бажаючий, навіть із мінімальним рівнем базових знань. Порівняно з розвиненими країнами світу, такими як Німеччина та Англія, які за охопленням населення вищою освітою займають менші рейтингові позиції, проте якість системи освіти значно вища, і саме цей показник реально характеризує розвиток вищої освіти [1, с. 45].

Справді, говорячи про підготовку кадрів для Національної поліції та інших правоохоронних структур, слід відзначити, що вона бажає кращого. А саме йдеться про впровадження міждисциплінарних практик викладання та здійснення наукової діяльності на якісно нових, інноваційних засадах. Стан вищої освіти в нашій державі безпосередньо залежить від спеціалістів широкого профілю ерудованості та рівня знань, часто заради яких абітурієнт обирає саме той, а не інший заклад вищої освіти. Справжня професійна підготовка розпочинається із заохочення, підтримки ініціатив, формування школи молодих лідерів-науковців, завдяки якій створюватимуться наукові школи широкого профілю та обізнаності. Сьогодні ж в Україні відбувається певний дисонанс, коли талановиті молоді науковці відправляються до практичних підрозділів, де часто губляться їхні навички написання якісних наукових праць, а в навчальних закладах залишаються «династійні» науковці, а не «самородки», «кращі з кращих», що здатні надихнути до навчання інших, передати знання молодій плеяді курсантів, студентів та слухачів.

Так, якщо хтось мислить, що наука є легкою справою, то він глибоко помиляється. Споконвіків кращих випускників намагались залишити відразу після завершення навчання в університеті, щоб у бурхливому морі життя не загубилися їхні таланти, здібності, вміння та хист до наукової діяльності. Звідси виникають питання якості випускника, ступеня його готовності до виконання практичних завдань чи здійснення науково-дослідницької діяльності.

Як альтернатива, пропонується проведення певного опитування серед випускників курсу: кого вони бажають і рекомендують залишити у вищій школі для передачі знань у недалекому майбутньому уже їхнім родичам, дітям і онукам. Можливо, у такий спосіб вдасться зберегти спадкоємність у навчальному та науковому житті університетів кращих практик викладання. Важливим за цих умов є порядність, висока моральність, негативне ставлення до корупційних проявів. У разі ж виявлення тих чи інших негативних тенденцій такий випускник-працівник може бути відправлений у практичні підрозділи за умови рекомендацій профспілки чи органу курсантсько-студентського самоврядування. Причому йдеться про високий ступінь грамотності, бойової підготовки та наукових ініціатив не лише майбутнього викладацького, науково-педагогічного складу, але й курсової ланки, працівників навчально-наукових центрів, які були б передусім винахідниками у власній справі, працювали б на науковий та навчальний потенціал та високий рейтинг університету у найрізноманітніших галузях і сферах його життєдіяльності.

Управлінська діяльність у системі підготовки кадрів у ЗВО МВС України.

С. М. Гусаров, ще будучи ректором Академії управління МВС, наголошував, що в організації навчання керівників необхідно враховувати відсутність, у переважній більшості з них, досвіду управлінської діяльності. Втім, це явище тимчасове. Так, керівництвом МВС України активно розробляються основні напрями поліпшення управлінської діяльності, виправляються помилки в кадровій роботі, на керівні посади повертаються професіонали, усунуті з них із політичних міркувань. Міцнішим стає зв'язок міліцейських (поліцейських) поколінь, який свого часу зазнав певних втрат. Для його подальшого

зміцнення, на думку автора, доцільно намітити та здійснити широкомасштабні заходи із залучення ветеранів до виховання і навчання особового складу поліцейських підрозділів, зокрема забезпечити їх участь у наставництві, навчанні керівного складу, що дасть можливість використати їх цінний досвід [2, с. 8].

Говорячи про підготовку кадрів у ЗВО, слід зауважити, що відповідні навички управління курсанти та студенти здобувають перебуваючи у різного роду органах курсантсько-студентського самоврядування, школах молодого лідера, клубах ораторської майстерності чи культурно-масової роботи або будучи командирами відділень, навчальних груп, виконуючи інші важливі управлінські функції, доручені старшими відповідно до нахилів та здібностей молодого покоління.

У такому разі слід пам'ятати, що молодь може спробувати себе у ролі та якості керівників із найбільш раннього віку, де й здобувається досвід управлінської діяльності. За таких умов існує можливість відточувати якості молодих керівників, вчитися на власних помилках та виправляти їх, активно розробляти та втілювати в життя напрями поліпшення управлінської діяльності. Вміння підбирати та виховувати кадри заслуговує особливої уваги. Говорять, що «люди не змінюються». Питання риторичне. Чи важливо дати людині шанс на виправлення? У цьому контексті важливо пам'ятати: у кожного своя терниста дорога до висот, досконалості, і буває так, що люди не можуть крокувати на одному шляху. Звідси й виникають розбіжності чи бажання йти своєю дорогою.

Як свідчить практика, більшість керівних якостей, здобутих у молоді роки, стають необхідними у житті. Міцні зв'язки лідерства з курсантських, студентських років є запорукою усталених відносин на високих керівних посадах. Неабияке значення має спадкоємність поколінь, адже перехід з міліції в поліцію ознаменувався практичною втратою інституту наставництва. Хоча вже сьогодні створена школа молодих креативних керівників-наставників, здатних здійснити широкомасштабні заходи щодо зміцнення законності та правопорядку в державі. Велике значення має залучення до виховання і навчання особового складу кращих спеціалістів своєї справи: суддів, прокурорів, адвокатів, представників військових та правоохоронних структур, менеджерів, лікарів, вчителів – усім тим, кому вдалось зробити прорив на власній ділянці роботи. Їхня харизма, безцінний досвід відіграє неабияку роль у наставництві, навчанні майбутнього апарату управління, правозастосовній практиці, у службовій діяльності керівного складу держави.

Список бібліографічних посилань

1. Горпинченко О. В. Система підготовки кадрів: світовий досвід та тенденції розвитку в Україні. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Міжнародні економічні відносини та світове господарство. 2016. Вип. 8(1). С. 45-48.
2. Гусаров С. Управління підготовкою кадрів органів внутрішніх справ для реалізації адміністративно-юрисдикційної компетенції. Вісник Академії управління МВС. 2008. № 1-2.

Отримано 05.05.2022

